

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง กระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้แบบเรียนนิทาน
พื้นบ้านในชุมชน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านดงชมพู อำเภอบึงโขงหลง
จังหวัดหนองคาย มีขั้นตอนและสรุปผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้แบบส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง
นิทานภูง่า
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบส่งเสริมการอ่าน
ภาษาอังกฤษ เรื่อง นิทานภูง่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย at Mahasarakham University

1. การนำนิทานพื้นบ้านมาเป็นบทเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อแบบส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง นิทานภูง่า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่อยูในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 99 คน ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนบ้านดงชมพู อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2547 โรงเรียนบ้านดงชมพู อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย จำนวน 28 คน
โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. บทเรียนนิทานภูลังกา โดยการสร้างบทเรียนภูลังกา ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการทดลองสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และยึดหลักในการสร้างตามกระบวนการ ที่ว่า ลักษณะของบทเรียนการอ่านที่ดีประกอบด้วย คำศัพท์ สำนวน อยู่ในระดับที่เหมาะสม กับวัย อีกทั้งโครงสร้างไวยากรณ์ไม่ซับซ้อนเกินไป มีภูมิหลังที่นักเรียนคุ้นเคยในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งจะ ทำให้บทเรียนง่ายขึ้น นอกจากนี้ เนื้อหาสาระของบทเรียนจะต้องน่าสนใจ จูงใจให้อยากเรียน และไม่สั้นหรือไม่ยาวจนเกินไป (วีระชาติ ชัยเนตร. 2541 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Bright and Mc Gregor. 1982 : 59 - 61) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการสร้างตามขั้นตอนข้างต้น เมื่อได้นิทาน ภูลังกาเป็นที่เรียบร้อยแล้วผู้วิจัยก็นำบทเรียนที่ได้เสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และ ความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำข้อวิจารณ์ของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข จนได้นิทานภูลังกาที่มีความเหมาะสมทั้งความถูกต้องของเนื้อหา ลักษณะโครงสร้างของภาษาที่ไม่ยากจนเกินไป และความเหมาะสมอื่นๆ ก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แผนการสอน ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอน ซึ่งใช้กระบวนการภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นหลักในการเขียนแผนการสอน เพื่อให้สามารถตอบคำถามหลัก ๆ 3 ข้อ ได้คือ สอนเพื่ออะไร สอนอย่างไร และสอนแล้วได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่ นั่นคือ แผนการสอนที่สมบูรณ์ จะต้องประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives) 2. การเรียนการสอน (Learning) 3. การวัดและประเมินผล (Evaluation) และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกระบวนการสอนแบบ SQ3R โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอน คือ

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 S (Survey) โดยให้ผู้เรียนสำรวจคร่าวๆ ของส่วนต่างๆ ของหนังสือ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนึกถึงความรู้เดิม แล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน และให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากประโยคข้างเคียงหรือรูปภาพ

ขั้นที่ 2 Q (Question) เสร็จแล้ว ให้ผู้เรียนตั้งคำถามคร่าวๆ เกี่ยวกับเรื่องราวที่ ต้องการรู้จากหนังสือ

2. ขั้นการฝึก (Practice) ผู้วิจัยเลือกใช้ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 3 R₁ (Read) ให้ผู้เรียนเริ่มดำเนินการอ่านเพื่อหาคำตอบจากคำถามที่ได้ตั้งไว้

ขั้นที่ 4 R₂ (Recall) ให้ผู้เรียนลำดับเรื่องราวที่อ่าน โดยตัดเรื่องออกมาเป็นส่วนๆ

แล้วจดหรือบันทึกข้อความสำคัญหรือประเด็นหลัก โดยอาจทำเป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ เสร็จแล้วให้ ผู้เรียนช่วยกันเรียงลำดับ แล้วเขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องแบบย่อๆ

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ขั้นที่ 5 R₃ (Review) เป็นการอ่านทบทวนอีกครั้ง เพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนว่าสามารถจับประเด็นหลักได้ครบถ้วนหรือไม่ เสร็จแล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาแลกเปลี่ยนกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้นกว่าเดิม

เมื่อได้แผนการสอนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแผนการสอนมาเสนอต่อประธานและ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุง และนำไปพิมพ์เป็นแผนการสอนฉบับจริง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University

3. แบบทดสอบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่านด้านต่าง ๆ คือ คำศัพท์ ใจความสำคัญ ความเข้าใจรายละเอียดของเนื้อหา การสรุปความ การจับใจความสำคัญ และจากแนวคิดนี้ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยให้เนื้อหาครอบคลุมนิทานภูถังกา กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์หลักของแบบทดสอบ คือ วัดพัฒนาการทางทักษะการอ่านในด้านต่าง ๆ คือ

3.1 ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่อง

3.2 ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสำนวน

3.3 ความสามารถในการเข้าใจรายละเอียดของเนื้อเรื่อง

3.4 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

3.5 ความสามารถในการแสดงความคิดเห็น

เมื่อกำหนดรูปแบบของแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ดำเนินการสร้างให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 5 รูปแบบ คือ

1. แบบตอบคำถามสั้น ๆ (Answer Questions) เป็นคำถามแบบประโยคสั้นๆ โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบปากเปล่า หลังจากอ่านเรื่องจบ แล้วจึงให้เขียนตอบสั้น ๆ

2. แบบจับคู่ (Matching) โดยกำหนดคำและความหมายของคำ แล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง
3. แบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมด โดยคำถามดังกล่าวจะมีตัวเลือก 4 ตัวเลือก แล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
4. แบบเติมคำในช่องว่าง (Cloze Test) ลักษณะของแบบฝึกหัดจะเป็นการเว้นช่องว่าง ให้นักเรียนหาคำศัพท์มาเติมให้สมบูรณ์ โดยอาจจะกำหนดคำศัพท์ให้ หรือให้นักเรียนหาจากเรื่องที่อ่าน
5. แบบตอบคำถามเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น (Questions for Discussion) เป็นคำถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถในการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

หลังจากได้แบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยก็นำแบบทดสอบดังกล่าวไปเสนอต่อประธานและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วนำข้อวิจารณ์ที่ได้ ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อสอบทั้งหมดไปพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

4. แบบสอบถามวัดเจตคติ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามวัดเจตคติขึ้น ด้วยเหตุผลที่ว่า เจตคติมีผลต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เพราะถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนก็จะทำให้ตั้งใจเรียน และผลการเรียนก็จะดีขึ้นด้วย แต่ถ้าผู้เรียนมีเจตคติทางลบในวิชานั้นก็จะทำให้ผลการเรียนตกต่ำลง เพราะเจตคติถือเป็นแรงจูงใจในการเรียนและเป็นตัวแปรที่สำคัญทางความรู้สึก (Affective Variables)

ผู้วิจัยจึงสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และบทอ่านนิทานกุ๊กกึ่งกาขึ้น ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 63 - 64) คือ คำชี้แจงในการตอบ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ และคำถามที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดเห็น

แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบวัดเจตคติของวีระชาติ ชัยเนตร ไปปรับให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน

ตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ตอนที่ 3 เจตคติที่มีต่อบทเรียนนิทานพื้นบ้านไทยแปลเป็นอังกฤษ
ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง คือ

1. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ โดยวิเคราะห์จากจุดมุ่งหมายในการวิจัย
2. ศึกษาเอกสาร วิธีสร้างแบบสอบถาม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามโครงสร้างเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การอ่านภาษาอังกฤษ และบทเรียนนิทานพื้นบ้านไทยแปลเป็นอังกฤษ
4. นำแบบสอบถามวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาด้านความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของข้อคำถาม
5. นำข้อวิจารณ์ของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีขั้นตอนในการทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. สร้างบทเรียนเรื่องภูตลังกา แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยง
2. เขียนแผนการสอน แล้วนำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ไปหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก ตามลำดับ
3. พัฒนาแบบเรียนและแผนการสอน แล้วนำแผนการสอนที่พัฒนาแล้วไปพิมพ์เป็นแผนการสอนฉบับจริงเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ
4. สร้างแบบสอบถามวัดเจตคติ แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น
5. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
6. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตดังกล่าวไปติดต่อกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตใช้เวลาส่วนหนึ่งของนักเรียนในการเก็บข้อมูล
7. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบสอบถามวัดเจตคติ ก่อนที่จะเริ่มทำการสอน

8. ดำเนินการทดลองสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเอง ใช้เวลา 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที รวมสอน 12 คาบ และสอบอีก 6 คาบ รวมเวลาทั้งสิ้น 18 คาบ โดยเริ่มทำการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547

9. เมื่อสอนจบเนื้อหาให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยข้อสอบที่มีโครงสร้างใกล้เคียงกับแบบทดสอบก่อนเรียนและตอบแบบสอบถามวัดเจตคติหลังเรียนชุดเดิม

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. การหาพัฒนาการและความก้าวหน้าในการอ่านระหว่างเรียนและหลังเรียน ดำเนินการดังนี้

- 1.1 รวมคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนที่นักเรียนตอบถูกต้องทั้งหมด
- 1.2 รวมคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนที่นักเรียนตอบถูกต้องทั้งหมด
- 1.3 เปรียบเทียบเพื่อหาพัฒนาการและความก้าวหน้าด้วยการใช้ t-test (Dependent)

2. นำแบบสอบถามที่วัดเจตคติก่อนเรียนและหลังเรียนมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หลังจากนั้น นำค่าที่ได้จากการวัด ก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ t - test (Dependent) เพื่อศึกษาว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

สรุปผลการวิจัย

1. ผลของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนนิทานพื้นบ้าน ในชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้แบบเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชน ไม่มีความแตกต่างกัน เพราะนักเรียนมีเจตคติเดิมที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษอยู่แล้ว เมื่อทำการทดสอบใหม่อีกครั้ง นักเรียนก็ยังคงมีเจตคติที่ดีเช่นเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชนแปลเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้ ไม่มีความแตกต่างกัน เพราะ

นักเรียนมีเจตคติเดิมที่ดีต่อแบบเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชนแปลเป็นภาษาอังกฤษอยู่แล้ว เมื่อทำการทดสอบใหม่อีกครั้ง นักเรียนก็ยังคงมีเจตคติในระดับมากเช่นเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

4. การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสอนแบบ SQ3R ในระดับประถมศึกษา เป็นแนวการสอนที่ดีและประสบผลสำเร็จ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เป็นการฝึกการใช้ภาษา ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก และยังคงมีเจตคติที่ดีเช่นเดิมหลังการอ่านและการใช้บทเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่า กระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้แบบเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชน ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น และนักเรียนยังมีเจตคติที่ดีเช่นเดิมต่อแบบส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้แบบเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชนหลังจากการทดลองใช้อีกด้วย ซึ่งมีประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. จากการสอนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชนที่นักเรียนคุ้นเคยกันดี ผลปรากฏว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นั้นแสดงให้เห็นว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานพื้นบ้านในชุมชนเข้ามาช่วย จะทำให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนเรื่องการอ่านมากขึ้น โดยที่ผู้เรียนได้ให้ความสำคัญกับนิทานพื้นบ้านในชุมชนมาก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนส่วนมากยังต้องการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่มีแฝงอยู่ในนิทานพื้นบ้านในชุมชนของตนเอง เพื่อการอนุรักษ์ และสืบทอดเรื่องราวเหล่านี้ไว้สืบทอดชั่วลูกชั่วหลาน จากเหตุผลดังกล่าว ถือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนการสอน ดังนั้น นิทานพื้นบ้านในชุมชนที่แปลเป็นภาษาอังกฤษจึงเป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน จนเกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ในภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านการอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสะอาด บุญยงค์ (2528 : บทคัดย่อ) ; ก่อเกียรติ สอนสะอาด (2529 : บทคัดย่อ) ; สุมณฑา ตันเจริญ (2534 : 78-81) ; ชำรง ชูทัพ (2536 : 66-67) ; วีระชาติ ชัยเนตร (2541 : 66-67)

2. จากการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษและบทเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชนแปลเป็นอังกฤษ ผลปรากฏว่า เจตคติของนักเรียนทั้งก่อนและหลัง ไม่มี

ความแตกต่างกันทางสถิติ เพราะเดิม นักเรียนมีความสนใจและแรงจูงใจที่ดี ที่ต้องการเรียน นิทานพื้นบ้านในชุมชนอยู่แล้ว ดังนั้น หลังการใช้บทเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชน นักเรียน ก็ยังคงมีเจตคติที่ดีเช่นเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ทำให้ผลการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อ การอ่านภาษาอังกฤษและบทเรียนนิทานพื้นบ้านในชุมชนแปลเป็นภาษาอังกฤษในครั้งนี้ สอดคล้องกับแนวความคิดของฤดีมน ปรีดาสนิท (2524 : บทคัดย่อ)

3. จากการศึกษาแนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร และการสอนแบบ SQ3R ปรากฏว่า การสอนตามแนวนี้นั้นเป็นวิธีที่ดีและประสบ ผลสำเร็จมาก นั่นคือ เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารกันได้อย่างจริงจัง ในสถานการณ์จริง มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง มีอิสระในการอ่าน และให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน ข้อมูลซึ่งกันและกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ ยังเป็นผลทำให้นักเรียนระดับประถม ศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วินัด คงใจดี (2539 : บทคัดย่อ) ; พิสมร สิงหะเมธา (2538 : บทคัดย่อ) ; วิเชียร ใจทน (2538 : บทคัดย่อ)

ข้อเสนอแนะ

Rajabhat Mahasarakham University

1. ในด้านการเรียนการสอน

1.1 การสอนนิทานพื้นบ้านในชุมชนที่ผู้เรียนมีความรู้เดิมอยู่แล้ว ข้อดี คือ จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วและเข้าใจง่าย แต่มีข้อเสีย คือ ในบางครั้ง จะมี ผู้เรียนที่ทราบข้อมูลเดิมอยู่แล้วพูดแทรกขึ้นในเวลาเรียน ทำให้การเรียนการสอนหยุดชะงักไป บ้าง ดังนั้น ผู้สอนควรทำข้อตกลงกับผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มทำการเรียนการสอน ในเรื่องเกี่ยวกับ มารยาทขณะเรียน มารยาทในการฟัง การอ่าน เป็นต้น

1.2 ในขั้นการนำเสนอเนื้อหา ที่ให้ผู้เรียนเปิดดูภาพเพื่อสำรวจ (Survey) และ ตั้งคำถามที่ต้องการทราบจากภาพ (Question) นั้น ข้อเสีย คือ โดยส่วนมาก ผู้เรียนจะตั้ง คำถามได้เพียงคนละ 1 - 2 คำถามเท่านั้น และเป็นคำถามที่ซ้ำกัน ทำให้ไม่มีความหลากหลาย ในข้อคำถาม ดังนั้น ผู้สอนควรกระตุ้นและยกตัวอย่างคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดใน การตั้งคำถามที่หลากหลาย เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เพื่อทำให้เกิด ความหลากหลายในข้อคำถาม และเป็นการช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการอ่านเนื้อเรื่องเพื่อหา คำตอบของคำถามที่ตนได้ตั้งไว้

1.3 ในขั้นการฝึกที่ให้ผู้เรียนได้อ่าน (Read) และจดบันทึกข้อความสำคัญหรือ ประเด็นหลักของเนื้อหา (Recall) นั้น ข้อเสีย คือ มีผู้เรียนส่วนมากที่ลอกเนื้อเรื่องออกมาทั้ง

หมด ทั้งนี้เพราะผู้เรียนไม่เข้าใจในคำสั่ง หรือ บางคนก็ไม่สามารถจับประเด็นหลักๆ ได้ ดังนั้น ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านบ่อยๆ และช่วยเน้นข้อความที่สำคัญๆ ในเนื้อเรื่อง โดยอาจเป็นการถามซ้ำๆ หรือพูดซ้ำๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความตระหนักและเข้าใจมากขึ้นกว่าเดิม

1.4 ในการที่ให้ผู้เรียนได้นำข้อมูลที่ได้นำมาแลกเปลี่ยนกัน (Review) นั้น ผู้สอนควรเลือกผู้เรียนในห้องที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ออกมานำเสนอข้อมูลของตนเองก่อน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนที่เหลือในห้อง เกิดข้อเปรียบเทียบในข้อมูลของตนเองแล้วจะได้พยายามปรับปรุงข้อมูลของตนเองให้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นกว่าเดิม

1.5 ผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า นิทานที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการฝึกทักษะการอ่านได้อย่างดี ดังนั้น ผู้สอนจึงควรสร้างนิทานพื้นบ้านเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น หรือยังสามารถนำไปใช้ในการทำการวิจัยในชั้นเรียนได้

2. ในการสร้างนิทานพื้นบ้านในชุมชน

2.1 ในการสร้างนิทานพื้นบ้านในชุมชน ผู้วิจัยควรทำรูปเล่มของนิทานให้มั่นคงแข็งแรง ไม่ชำรุดง่าย เพื่อให้ใช้ได้ทนนาน

2.2 เนื้อหาสาระ ลักษณะคำพูดของตัวละคร ต้องชัดเจน ทันท่วงที แนวการสอน และแบบฝึกหัด ต้องเหมาะสมกับวัย และระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3 นิทานที่ต้องสั้นกระชับ มีรูปภาพประกอบที่มีภาพเด่น มีสีสันท่าน่าอ่าน

2.4 ตัวหนังสือ ควรมีขนาดพอดี ไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป และควรเป็นรูปแบบหนังสือแบบนิทานด้วย เพราะถ้าเป็นหนังสือแบบทางการแล้ว จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียด หรือกังวล เพราะจะมีความรู้สึกเหมือนกับการเรียนหนังสือมากกว่าการอ่านนิทาน

3. ในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 มีการวิจัยในทำนองเดียวกันกับนักเรียนในระดับอื่นๆ

3.2 การวิจัยเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านในชุมชน ควรสร้างนิทานให้มีรูปแบบที่หลากหลาย และมีเนื้อหาที่หลากหลายด้วย เพราะนิทานบางเรื่องอาจมีที่มาจากหลายมูลเหตุ

3.3 มีการวิจัยในทำนองเดียวกัน แต่ใช้ทักษะที่ต่างออกไป เช่น ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในระดับชั้นเดียวกันหรือต่างระดับ

3.4 มีการวิจัยโดยการใช้สื่อประสมเข้ามามีส่วนร่วมกับการสร้างนิทานพื้นบ้านในชุมชน เพื่อฝึกทักษะด้านอื่นๆ ของผู้เรียน

3.5 ในการวิจัยควรเพิ่มระยะเวลาและเนื้อหาให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะนั้นๆ ได้มากขึ้นกว่าเดิม

3.6 ในการทำวิจัยควรมีการวิเคราะห์มาตรฐานเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับ
หลักสูตรใหม่

3.5 มีการวิจัยในทำนองเดียวกันกับวิชาภาษาไทย หรือวิชาภาษาต่างประเทศอื่นๆ
ที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกทักษะการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University